

ਅਦਾਲਤ ਭੁਵਨੇਸ਼ਵਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸਿਨਹਾ, ਪੀਬੀ ਗਜੇਂਦਰਗਡਕਰ ਅਤੇ ਕੇ ਐਨ ਵਾਂਚੂ, ਜੇਜੇ।

ਮੈਨੇਜਰ, ਹੋਟਲ ਇੰਪੀਰੀਅਲ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਚੀਫ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ

1956 ਦੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 291 (1947 ਦਾ X IV) - ਧਾਰਾ 10—ਹਵਾਲਾ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਜਿਸ ਵਿੱਚ "ਹੋਟਲ ਵਰਕਰਜ਼ ਯੂਨੀਅਨ ਦੁਆਰਾ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਰਮਚਾਰੀ" ਸ਼ਬਦ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ-ਹਵਾਲਾ, ਭਾਵੇਂ ਅਸਮਰੱਥ ਹੋਵੇ-ਸੰਦਰਭ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਮਿਆਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਾ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ ਪਰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਮਿਆਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ- ਭਾਵੇਂ ਅਸਪੱਸ਼ਟਤਾ ਲਈ ਬੁਰਾ ਹੋਵੇ।

ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਹਵਾਲੇ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ "ਹੋਟਲ ਵਰਕਰਜ਼ ਯੂਨੀਅਨ, ਕਟੜਾ ਸ਼ਾਹਨਸ਼ਾਹੀ, ਚਾਂਦਨੀ ਚੌਕ, ਦਿੱਲੀ ਦੁਆਰਾ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਰਕਰ" ਸ਼ਬਦ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਹਵਾਲਾ ਮਾੜਾ ਜਾਂ ਅਯੋਗ ਨਹੀਂ ਬਣਾਵੇਗਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਨਾ ਸਿਰਫ ਸਹੂਲਤ ਲਈ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਇਹ ਜਾਣ ਸਕੇ ਕਿ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨਾ ਹੀ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਅਯੋਗ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਅਜਿਹੀ ਯੂਨੀਅਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਵਾਲਾ ਮਾੜਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿ ਤੀਹ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ 480 ਕਾਮਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿੰਨੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ, 1947 ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਜਿੱਥੇ ਵਿਵਾਦ ਕਾਮਿਆਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਦੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਜਾਂ ਕਿਰਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਆਮ ਕਿਸਮ ਦਾ ਹੈ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਮਿਆਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਬੇਲੋੜਾ ਹੈ ਜੋ ਵਿਵਾਦ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਕੇਵਲ ਓਥੇ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਯੂਨੀਅਨ ਦੁਆਰਾ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕੀਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਮਿਆਂ ਦੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਆਦਿ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਬੰਧਤ ਕਾਮਿਆਂ ਦੇ ਨਾਮਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਵਿਵਾਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਮਿਆਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਵੀ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ

ਉਸ ਸਬੰਧ 'ਚ ਸਬੰਧਤ ਕਾਮਿਆਂ ਦੇ ਨਾਂ ਹਵਾਲੇ ਦੇ ਕ੍ਰਮ 'ਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਨ। ਹਵਾਲੇ ਦਾ ਕ੍ਰਮ ਅਸਪਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਅਤੇ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

1955 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਅਰਜ਼ੀ ਨੰਬਰ 189-ਡੀ ਵਿੱਚ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਰਕਟ ਬੈਂਚ ਦੇ 25 ਨਵੰਬਰ, 1955 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਅਪੀਲ।

ਜੇ. ਬੀ. ਦਾਦਾਚਨ ਜੀ, ਐਸ. ਐਨ. ਐਂਡਲੇ, ਰਾਮੇਸ਼ਵਰ ਨਾਥ ਅਤੇ ਪੀ. ਐਲ. ਵੇਹਰਾ ਨਾਲ ਜੈ ਗੋਪਾਲ ਸੇਠੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਆਰ. ਐਚ. ਫੇਬਰ, ਟੀ. ਐਮ. ਸੇਨ, ਜੀ. ਐਸ. ਪਾਠਕ, ਵੀ. ਪੀ. ਨਈਅਰ ਅਤੇ ਜਨਾਰਦਨ ਸ਼ਰਮਾ ਨਾਲ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਫੈਸਲਾ:

ਵਾਂਚੂ ਜੇ.-ਇਹ ਅਪੀਲ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 133 (1) (ਏ) ਅਤੇ (ਸੀ) [ਤਹਿਤ ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ 'ਤੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੀ](#) ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮੈਨੇਜਰ, ਹੋਟਲ ਇੰਪੀਰੀਅਲ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਟਲ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਚੀਫ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਦਿੱਲੀ, ਵਧੀਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਹੋਟਲ ਵਰਕਰਜ਼ ਯੂਨੀਅਨ, ਕਟੜਾ ਸ਼ਹਨਸ਼ਾਹੀ, ਚਾਂਦਨੀ ਚੌਕ, ਦਿੱਲੀ ਹਨ, ਮੁੱਖ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਹੈ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਯੂਨੀਅਨ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ)। ਅਕਤੂਬਰ 1955 ਵਿੱਚ ਹੋਟਲ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਕਾਮਿਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਵਿਵਾਦ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ। ਇਸ ਨੂੰ 12 ਅਕਤੂਬਰ 1955 ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਮੁੱਖ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ- ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ [ਐਕਟ, 1947 ਦੀ ਧਾਰਾ 12 \(4\)](#) ਤਹਿਤ ਉਦਯੋਗ ਅਤੇ ਕਿਰਤ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਦਿੱਲੀ ਵੱਲੋਂ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਰਿਪੋਰਟ ਤੋਂ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੋਟਲ ਇੰਪੀਰੀਅਲ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਤੇ ਹੋਟਲ ਵਰਕਰਜ਼ ਯੂਨੀਅਨ ਕਟੜਾ ਸ਼ਹਨਸ਼ਾਹੀ, ਚਾਂਦਨੀ ਚੌਕ, ਦਿੱਲੀ, ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਦੇ ਕਾਮਿਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਮੌਜੂਦ ਹੈ।

ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਕਤ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਮੁੱਖ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਕਤ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਵਧੀਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਦਿੱਲੀ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੰਦਰਭ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ

ਬਾਅਦ ਹੋਟਲ ਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਰੈਫਰੈਂਸ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਰਿੱਟ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਅਤੇ 25 ਨਵੰਬਰ, 1955 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਫਿਰ ਹੋਟਲ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਛੁੱਟੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ 13 ਜਨਵਰੀ, 1956 ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਹੋਟਲ ਨੇ 27 ਫਰਵਰੀ, 1956 ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਵਧੀਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਜਿਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਅਜੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਪੜਾਅ ਵਿੱਚ ਹੈ।

ਹੋਟਲ ਵੱਲੋਂ ਮੁੱਖ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹਵਾਲਾ ਅਯੋਗ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਦੋ ਆਧਾਰਾਂ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ; ਅਰਥਾਤ, (1) ਯੂਨੀਅਨ ਨੂੰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ [ਐਕਟ, 1947 \(ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ\) ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ; ਅਤੇ \(2\) ਹਵਾਲਾ ਅਸਪਸ਼ਟ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹੋਟਲ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਤੀਹ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ 480 ਕਾਮਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿੰਨੇ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਵਿਵਾਦ। ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਹਮਲੇ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਧਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇੱਕ "ਉਦਯੋਗਿਕ ਝਗੜਾ" ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ \[ਸੈਕਸ਼ਨ 2\]\(#\) \(ਕੇ\) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਮਾਲਕਾਂ ਅਤੇ ਕਾਮਿਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਜਾਂ ਮਤਭੇਦ..... ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਜਾਂ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਜਾਂ ਕਿਰਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ \[ਧਾਰਾ 10\]\(#\) \(1\) ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਦੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਜਾਂ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਭੇਜਣ ਦਾ ਖਦਸ਼ਾ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਹੋਟਲ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵਿਚਾਲੇ ਵਿਵਾਦ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਇੰਨਾ ਵਧ ਗਿਆ ਕਿ ਹੋਟਲ ਨੇ 7 ਅਕਤੂਬਰ 1955 ਨੂੰ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਕਾਮਿਆਂ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਵੀ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦੀਆਂ ਕਿਰਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਮੁੱਖ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਐਕਟ ਦੀ \[ਧਾਰਾ 10\]\(#\) \(1\) ਤਹਿਤ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਭੇਜ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹੋਟਲ ਦਾ ਹਮਲਾ ਉਸ ਫਾਰਮ 'ਤੇ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਅਯੋਗ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹਵਾਲੇ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਫਾਰਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਵਾਦ ਦੀਆਂ ਦੋ ਧਿਰਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਅਰਥਾਤ, \(1\) ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਜੋ ਹੋਟਲ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਹੈ ਅਤੇ \(2\) ਹੋਟਲ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ](#)

ਵਾਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਤਰਾਜ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ "ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੋਟਲ ਵਰਕਰਜ਼ ਯੂਨੀਅਨ, ਕਟੜਾ ਸ਼ਹਿਨਸ਼ਾਹੀ, ਚਾਂਦਨੀ ਚੌਕ, ਦਿੱਲੀ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ" ਸ਼ਬਦ ਜੋ ਹਵਾਲੇ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਯੂਨੀਅਨ ਨੂੰ ਹਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਤਰਾਜ਼ ਸਿਰਫ ਤਕਨੀਕੀ ਹੈ, ਜੋ ਹਵਾਲੇ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਮਾਲਕ, ਅਰਥਾਤ ਹੋਟਲ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਇਸਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵਜੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੋਟਲ ਵਰਕਰਜ਼ ਯੂਨੀਅਨ, ਕਟੜਾ ਸ਼ਹਿਨਸ਼ਾਹੀ, ਚਾਂਦਨੀ ਚੌਕ, ਦਿੱਲੀ ਵੱਲੋਂ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਨਾ ਸਿਰਫ ਸਹੂਲਤ ਲਈ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗ ਸਕੇ ਕਿ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਨੇ ਕਾਮਿਆਂ ਨੂੰ, ਜੋ ਉਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਯੂਨੀਅਨ ਦੁਆਰਾ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਲਈ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਿਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕਿਆ। ਐਕਟ ਦੀ [ਧਾਰਾ 36](#) ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਕਾਮੇ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਹੈ, ਉਹ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ (ਏ) ਕਿਸੇ ਟਰੇਡ ਯੂਨੀਅਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਮੈਂਬਰ ਹੈ, ਜਾਂ (ਬੀ) ਟਰੇਡ ਯੂਨੀਅਨਾਂ ਦੇ ਫੈਡਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ; ਜਾਂ

(c) ਜਿੱਥੇ ਮਜ਼ਦੂਰ ਕਿਸੇ ਟਰੇਡ ਯੂਨੀਅਨ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਟਰੇਡ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ, ਜਾਂ ਉਸ ਉਦਯੋਗ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਮੇ ਦੁਆਰਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਾਮੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਹਵਾਲੇ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲੇ ਕੀਤੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਸਹੂਲਤ ਲਈ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਾਮਿਆਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਕਿੱਥੇ ਭੇਜਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਅਯੋਗ ਨਹੀਂ ਬਣਾਵੇਗਾ। ਇਤਰਾਜ਼ ਇਹ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਮਜ਼ਦੂਰ ਕਿਸੇ ਟਰੇਡ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਮੈਂਬਰ ਹੈ, ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਟਰੇਡ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਯੂਨੀਅਨ ਦਾ ਹੀ ਜ਼ਿਕਰ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਇਹ ਤਕਨੀਕੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਤਕਨੀਕੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਯੂਨੀਅਨ ਇੱਕ ਜੀਵਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਸਿਰਫ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਜਾਂ ਸਕੱਤਰ ਅਤੇ ਇਹ ਉਹ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੈ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਮਿਆਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰੇਗਾ, ਇਸ ਲਈ ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਹਵਾਲਾ ਹੋਰ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਉਹ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਅਯੋਗ ਨਹੀਂ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ

ਹੈ ਕਿ ਕਾਮਿਆਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਅਜਿਹੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਏਗੀ ਅਤੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਯੂਨੀਅਨ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਹਵਾਲੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਾਰਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਕਿਸ ਨੂੰ ਭੇਜਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ- ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਮਿਆਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਨੋਟਿਸ ਭੇਜਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਹਵਾਲਾ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਹਵਾਲੇ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ "ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੋਟਲ ਵਰਕਰਜ਼ ਯੂਨੀਅਨ, ਕਟੜਾ ਸ਼ਹਨਸ਼ਾਹੀ, ਚਾਂਦਨੀ ਚੌਕ, ਦਿੱਲੀ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ" ਸ਼ਬਦ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਹਮਲੇ ਦੇ ਦੂਜੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦੇ, ਅਰਥਾਤ, ਹਵਾਲਾ ਮਾੜਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿ ਤੀਹ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ 480 ਕਾਮਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿੰਨੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇਹ ਬੇਲੋੜਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਵਿਵਾਦ ਕਾਮਿਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਦੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਜਾਂ ਕਿਰਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇੱਕ ਆਮ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਾਮਿਆਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਜੋ ਵਿਵਾਦ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਕੇਵਲ ਓਥੇ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਯੂਨੀਅਨ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਮਿਆਂ ਦੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਆਦਿ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਬੰਧਤ ਕਾਮਿਆਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਵਿਵਾਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਮਿਆਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਵੀ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਸਬੰਧ 'ਚ ਸਬੰਧਤ ਕਾਮਿਆਂ ਦੇ ਨਾਂ ਹਵਾਲੇ ਦੇ ਕ੍ਰਮ 'ਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ [ਮਦਰਾਸ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਸੀ.ਪੀ. ਸਾਰਬੀ](#) (1) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ , ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਹਵਾਲੇ ਦੀ ਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹਮਲਾ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ:

ਜਦੋਂ ਕਿ ਮਦਰਾਸ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਸਿਨੇਮਾ ਟਾਕੀਜ਼ ਦੇ ਕਾਮਿਆਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ;

" ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਕਿ ਮਦਰਾਸ ਦੇ ਮਾਣਯੋਗ ਰਾਜਪਾਲ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਉਕਤ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਭੇਜਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ;

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਵਾਲੇ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੰਦਰਭ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਆਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਮੁੱਢਲੀ ਜਾਂਚ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿਚ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਕਤ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਰਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਸਬੰਧਤ ਸਿਨੇਮਾ ਟਾਕੀਜ਼ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜਣ। ਉੱਥੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "[ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ](#), 1947 ਦੀ ਧਾਰਾ 10 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦਾਂ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਸਨ"। ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ, ਬੇਸ਼ਕ, ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਕਾਫ਼ੀ ਗਿਆਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਸਕੇ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਛਾਟੀ ਜਾਂ ਬਹਾਲੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਧਾਰਾ 10 (1) ਤਹਿਤ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਕਾਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲੇ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਵਿੱਚ ਵਰਤਮਾਨ ਹਵਾਲੇ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਅਸਪਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇੱਥੇ ਵਿਵਾਦ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, (1) ਹੋਟਲ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ, ਅਤੇ (ii) ਇਸਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ. ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵੀ ਸੰਦਰਭ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿਚ ਹਵਾਲੇ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿਚ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਬਿਲਕੁਲ ਬੇਲੋੜਾ ਸੀ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਮਜ਼ਦੂਰ ਕੌਣ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਹਮਲਾ ਵੀ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਨੂੰ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮਾਂ ਬੀਤ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਵਧੀਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਹੁਣ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇਗਾ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕਾਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਸਮਝਣ ਤਕ ਸੀਮਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ

ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ
ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Translated by Jatinder Singh, Translator.